

Arbejdere, til at taale eller undlade noget, tvinger dem til at undlade at tage Arbejde paa et vist Sted, berøver dem deres personlige Frihed til at vælge, om de ville arbejde eller ikke arbejde, paa den brutaleste Maade tvinger dem til at følge Trop med den Kommando, som udgaar, jeg ved ikke hvorfra. Der forekommer mig at være Grund til at undersøge, om der altsaa ikke skulde være Anledning til at fæste et Blik paa denne Paragraf og se, om man ikke kunde beskytte de svage, som saaledes af en Overmagt tvinges til at opgive deres personlige Selvstændighed, og som maa lide den Krænkelse at skulle tvinges til mod deres Vilje at lade være at arbejde eller gøre Arbejde paa en vis Maade eller paa visse Steder o. s. v. Det er efter mine Tanker et af de største Indgreb, man kan gøre i den personlige Frihed, at frænte Personens Ret til selv at bestemme over sine Kræfter og Anvendelsen af dem, og jeg skulde tro, at der er meget god Anledning til ogsaa paa dette Punkt at komme ind paa Bestemmelser om, at saadanne Handlinger ikke som hidtil kun skulde straffes med Bøder og simpelt Fængsel, saaledes som det nu sker efter Straffelovens § 210. Dette staar, forekommer det mig, i meget nøje Forbindelse med den Sag, her er Tale om; thi det, dette Lovforslag tilsigter, er jo at beskytte de sagesløse og svage, som ikke ere i Stand til at modstaa de Indgreb, som finde Sted over for dem.

De øvrige Detailbemærkninger, som jeg kunde ønske at gøre, skal jeg afholde mig fra, da Tiden er saa langt fremrykket. Jeg skal slutte med varmt at anbefale det høje Ting at fremme dette Lovforslag.

Justitsministeren (Rump): Jeg kan ikke andet end være veltilfreds med den Støtte, Lovforslaget har fundet hos Hvertallet af de ærede Talere. Der kan jo ganske naturligt blive Spørgsmaal om Forandring paa et eller andet Punkt, men det ligger ikke for paa Sagens nuværende Stadium. Der er hovedsagelig kun et enkelt af Tingets ærede Medlemmer, der har udtalt sig skarpt og bestemt mod Forslaget, det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen). Det ærede Medlem begyndte med nogle ret lovende Bemærkninger om, at Straffen for Bøller burde være hårdere, end den er for andre; men jeg antager, at naar de Herrer Bøller maatte faa Vejlighed til at læse det ærede Medlems Udtalelser i Rigsdagstidenden, saa ville de føle sig særdeles vel tilfredse med, hvorledes det ærede Medlem har varetaget deres Tare. Det ærede Medlem gjorde en hel Mængde Indvendinger mod

Lovforslaget og gjorde det meget vidtløftigt. Jeg skal søge at fatte mig kortere, alene af den Grund, at det ærede Medlem begik den Fejl at søge at bevise for meget og derfor i Virkeligheden beviste overmaade lidt.

Mod Lovforslaget og særlig mod dets første Paragraf indvendte det ærede Medlem for det første, at de nuværende Straffe ere fuldt ud tilstrækkelige. Ja, hvis det forholder sig saaledes, behøve vi ikke at lovgive paa dette Omraade; men jeg antager nok, at det ærede Medlem ikke vil finde mange, der ville følge ham i den Opsættelse. Det kunne vi derfor lade ligge. — I Forbindelse dermed anførte det ærede Medlem, at der mangler en Statistik paa dette Omraade. Ja, det er ganske naturligt. Hvorledes skulde man faa statistiske Oplysninger om, hvor mange Tilfælde der have været af denne Art? Saa længe dette Forhold ikke fremtræder i Lovgivningen som en særlig Forbrydelse, kan man jo ikke have en Statistik over disse Tilfælde, der som oftest ville falde ind under Politifaget og Gadeorden, og derfor ikke blive Genstand for særlige statistiske Betragtninger. Derfor var det en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), naar det ærede Medlem mente af Kjøbenhavns Politis Oplysninger om Anholdelser og Beordring af Aktion at kunne udlede nogen Statistik for dette Forholds Bedkommende. Nej, det, der i Politiets Oplysninger er Tale om, er — hvad den ærede sidste Taler bemærkede — de egentlige offentlige Forbrydelser, som indeholde en Overtrædelse af Straffelovens Kapitel 18: Vold og Legemsbeskadigelse, hvor selve Handlingen har været af den Bestaaenhed, at der fra første Færd antoges at foreligge en Overtrædelse af disse Paragraffer, og hvor der saa i den Anledning er foretaget Anholdelser og efter Omstændighederne beordret Aktion. Allerede den Omstændighed, at der i Forbindelse dermed tales om Aktion, vil vise det ærede Medlem, at der ikke haves for Øje saadanne Voldshandlinger, som efter deres objektive Bestaaenhed ville falde ind under § 200, nemlig Hug og Slag.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds anførte dernæst som Indvending mod den første Paragraf den Maade, hvorpaa Handlingen er betegnet, nemlig, at der ikke som nu sondres mellem Handlingernes Bestaaenhed men kun drages særlig skarpene Momenter frem. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af denne Indvending. Jeg synes, at Lovforslaget sondrer tilstrækkelig skarpt mellem de to Klasser af Tilfælde, som tidligere have været samlede under et, den ene Klasse,